

ÅTERTÅG TILL STÅNDLÄGRET

Klockan 6 lämnas Besch-bulak till höger om vår kosa. Terrängen blir sedan tröttsam till följd av tallösa små fåror som korsas och ligga på en eller två meters avstånd från varandra. En dal mellan höga terrasser för oss till ett av erosion sönderskuret landskap. Slutligen gå vi in mellan nya berg och hamna vid Nanchan-bulak, en källa, vars vatten hade en temperatur av $12,5^{\circ}$ och en icke alltför tilltalande smak. Vi hade tillryggalagt över 16 mil genom väglösa, vilda trakter. Kl. 7.25 gick solen ned i sällsam prakt bland blåa och skära skyar med guldkimrande konturer.

Kring den illaluktande källan växer vass och tamarisker och ett tjugotal popplar. På något avstånd äro dessa träd ganska allmänna. Fyra små enkla stenkojor äro uppförda invid källan till vägfarandes skydd. Utan tält voro vi tämligen försvarslösa mot myggor och moskiter och på morgonen mot bromsar.

Vår kosa leder nu mot VNV över halvmjuk mark som snart övergår i hård alluvial slätt med förträfflig bilväg — där förvisso inga andra bilar kört än våra.

Ur marken uppsticka koniska eller hemisfäriska jordhögar bevuxna med förtorkade buskar, den yppersta torrved. Dessa jordhögar likna krulliga negerhuvud. Tamarisker och tuvor äro icke sällsynta; en av de förra var stor som ett träd.

Hela himlen är molntäckt, det blåser friskt och bromsarna försvinna. Åter följa vi en mindre dal mellan kullar; dess grus- och slambotten är bevuxen med frodiga tamarisker. Ständigt förändrar landskapet utseende bland dessa trassliga berg och kullar, stäpper